

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 43.

Trettende Session.

14de Møde.

Tirsdagen den 22de October Kl. 1.

(Fortsat.)

Jessen (fortsat): Jeg troer derfor heller ikke, at der i Kjøbstæderne vil blive sat saamegen Priis paa en særlig Valgklasse, og jeg troer endogsaa, at Kjøbstæderne ville være langt bedre tjente med, og maastee faae flere til at varetage deres Lærd i Amtsrådet, naar man paa en nogenlunde hensynsfuld Maade mod Kjøbstæderne slaar Valgklasserne sammen. Jeg vil i saa Henseende tillade mig til 2den Behandling at stille Forslag om, at de Delegerede eller Valgmændene for Kjøbstæderne vælges ved directe Valg af Kjøbstædernes Vælgere, hvad jeg anseer for absolut ønskeligt, og at ligesom man paa Landet har to Valgklasser, Sogneforstanderskabernes Delegerede, som vælge den mindre Halvdeel af Amtsrådets Medlemmer, og et Antal af de høiestbeskattede Eiendomsbesiddere, som vælge den større Halvdeel af Amtsrådsmedlemmerne, der saaledes ogsaa fra Kjøbstæderne sendes Valgmænd til hver af disse Classer, nemlig til den første Klasse en Delegeret for hver 400 Indvaanere, som Kjøbstaden tæller, samt at et ligesaa stort Antal Delegerede, som Kjøbstaden saaledes sender til den Valgklasse, der vælger den mindre Halvdeel af Amtsrådets Medlemmer, vælges som Delegerede af den høiest beskattede Femtedeel af Vælgere, og tiltræder altsaa den høiest beskattede Valgklasse paa Landet. Naar man vil fastsætte et saadant Forhold, ville Kjøbstæderne tilfammen faae et ikke ubetydeligt An-

tal Valgmænd, der deeltage i Valget til alle de Pladser, som ere at besætte i Amtsrådet, og ved den Indflydelse, der saaledes kan skaffes dem, troer jeg, at Kjøbstæderne ville kunne tilveiebringe en for dem langt tjenligere Repræsentation, end de ville faae ved den Valgmaade, der er foreslaaet i Udskætt.

C. M. Jespersen: Naar man veed, hvor fortrykt Kjøbstædernes Stilling for en stor Deel har været i de senere Aar, hvor forknyttede Kjøbstadborgerne have følt sig i deres pecuniaire Stilling, og hvorledes de for en stor Deel have følt sig prægraverede i deres Skatte- og Afgiftsforhold, kan man ikke undre sig over, at man, naar der er Tale om nye, gennemgribende Foranstaltninger for Kjøbstæderne, om nye Lovreformer, der medføre væsentlige Forandringer i deres Forhold, med en vis Ængstelighed der seer paa dem og med en vis Ængstelighed opkaster det Spørgsmaal: er det en Foranstaltning, som virkelig er til Gavn for Kjøbstæderne, eller vil den muligen ikke snarere være til Skade end til Gavn? Og man vil da heller ikke undre sig over, at Kjøbstadborgerne ved den Ængstelighed, hvormed de betragte en saadan Foranstaltning, snarere frygte det Sidste end haabe det Første. Med en saadan Stemning er det foreliggende Lovudkast ogsaa efter min Mening blevet modtaget af ikke saa Bjer, da det først kom frem; men ligesom jeg troer, at man ved en roligere, sundere og mere grundig Betragtning af Forholdene er kommen til en forandret Anskuelse af denne vigtige Sag, er kommen til at see, at de gode Sider ved den langt overveie de Betænkkeligheder, man kunde have ved